

Sygn. akt III Ca 1121/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2022 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko K. G.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt I C 688/19

1. **oddala apelację;**

2. **przyznaje adwokatowi M. W. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach wynagrodzenie za pełnienie funkcji kuratora nieznannej z miejsca pobytu pozwanej w postępowaniu odwoławczym w kwocie 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy), w tym kwotę 165,60 zł (sto sześćdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku od towarów i usług;**

3. **nakazuje pobrać od powódki (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy) z tytułu skredytowanego przez Skarb Państwa wynagrodzenia kuratora nieznannej z miejsca pobytu pozwanej w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1121/21

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 1 10 2021r. w sprawie z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. przeciwko Katarzynie G. o zapłatę, oddalił powództwo główne oraz zasądził z powództwa ewentualnego od pozwanego na rzecz powódki kwotę 19.504,08zł oraz odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie wyższym niż odsetki maksymalne za opóźnienie, licznymi od kwoty 13.907,64zł od dnia 17 06 2012lr. do dnia zapłaty, oddalił w powództwo ewentualne w pozostałym zakresie, orzekł o kosztach procesy, wynagrodzeniu kuratora nieznannej z miejsca pobytu pozwanej i o nieuiszczonych kosztach sądowych.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia wskazał, że podstawę prawną żądania powódki stanowi regulacja art. 720 k.c. oraz przepisy ustawy z dnia 12 05 2011 r. o kredycie konsumenckim. Dokonał oceny poczynionych ustaleń i w konkluzji ocenił, że „nie doszło do postawienia całej należności w stan wymagalności” i z uwagi na to, że „powodowy Bank opierał roszczenie na wypowiedzeniu umowy, powództwo główne wobec braku skuteczności wypowiedzenia należało w całości oddalić jako przedwczesne i niewymagalne” tym bardziej, iż „w chwili zgłoszenia żądania głównego umowa wciąż obowiązywała, gdyż spłata ostatniej raty powinna nastąpić w dniu (...) 2018r. Następnie odnosząc się do „przesłanek powództwa ewentualnego” wskazał, że pozwana była zobowiązana zapłacić powódce kwotę 34.454,16zł z czego spłaciła tylko kwotę 18.395,80zł, w konsekwencji czego stronie powodowej przysługiwało wobec pozwanej roszczenie o zapłatę różnicy pomiędzy tymi kwotami wynoszącej 16.058,36zł. Stwierdził, że powódka z tego tytułu „w ramach powództwa ewentualnego” domagała się jedynie zasądzenia należności głównej w kwocie 13.907,54zł i skapitalizowanych odsetek umownych w kwocie 2.033,29zł, łącznie kwoty 15.940,83x1. Następnie przywołał regulację art. 118 zd. 1 k.c. i po dokonaniu oceny prawnej, w konkluzji uznał, że wobec przedawnienia się części roszczenia o zapłatę odsetek kapitałowych w kwocie 432,24zł z tego tytułu powódce należy się od pozwanej kwota 1.601,05x1, a z tytułu zapłaty odsetek karnych za opóźnienie się pozwanej w zapłacie poszczególnych rat kwota 3.995,49x1. Nie znalazł podstaw do zastosowania w sprawie przywoływanej przez pozwaną regulacji art. 45 ust. 1 u.k.k. i ostatecznie stwierdził, że powództwo ewentualne jest uzasadnione łącznie w kwocie 19.504,08zł (13.907,54zł + 1.601,05zł + 3.995,49zł) oraz w zakresie żądania zapłaty dalszych odsetek umownych w wysokości podanej

w sentencji i w tym zakresie je uwzględnił. O kosztach procesu orzekł stosując regulację art. 100 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwaną, o nieuiszczonych kosztach sądowych przy zastosowaniu regulacji art./100 k.p.c. w związku z art. 113 ust. 1 u.o.k.s.c. a o należnym kuratorowi nieznaney z miejsca pobytu pozwanej na podstawie regulacji prawnych zawartych we wskazanych w uzasadnieniu Rozporządzeniach Ministra Sprawiedliwości.

Orzeczenie zaskarżyła pozwana K. G. rot w części orzekającej

o „powództwie ewentualnym” oraz o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych, która wniosła o jego zmianę przez „odrzućcie powództwa ewentualnego”, bądź oddalenie powództwa w tej części oraz obciążenie powiodą kosztami procesu i przyznania kuratorowi pozwanej od Skarbu Państwa wynagrodzenia.

Zarzucił, że przy ferowaniu zaskarżonego wyroku naruszono prawo procesowe i prawo materialne, regulacje:

- art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. - poprzez rozstrzygnięcie w wyroku o tym samym roszczeniu które zostało w nim oddalone,
- art. 98 § 1 k.p.c. poprzez obciążenie pozwanej kosztami postępowania w całości, pomimo, że powództwo główne zostało w całości oddalone, przez co nie można było uznać pozwanej za przegrywającej proces w całości,
- art. 45 ust. 1 u.k.k. poprzez jego niezastosowanie,
- art. 45 ust. 5 u.k.k. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że dniem wykonania umowy jest dzień, w którym upłynął okres na który została zawarta umowa,
- art. 184 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że kurator ustanowiony dla osoby nieznaney z miejsca pobytu nie jest uprawniony do składania oświadczeń o charakterze materialnoprawnym, mimo, że jest on ustanawiany w celu ochrony praw osoby, która z powodu nieobecności nie może prowadzić swoich spraw, a nie wyłącznie do podejmowania czynności o charakterze procesowym.

Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Gliwicach w zarządzeniu z dnia 5 10 2022r. zarządził o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu procesowym uproszczonym

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował dochodzone roszczenia przyjmując, że mają ono źródło w regulacji art. 720 k.c. zawartej przez strony umowy kredytu, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia składające się na podstawę faktyczną orzeczenia nie były kwestionowane w apelacji, mają podstawę w informacjach zawartych w przywołanych w uzasadnieniu

zaskarżonego wyroku wiarygodnych źródeł dowodowych, których ocena jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sadu pierwszej instancji.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, w której powód z tego samego stosunku prawnego (umowy kredytu) dochodzi co prawda od pozwanej zapłaty świadczeń powiązanych łącznikiem ewentualności ich zasądzenia, lecz w istotnej części świadczenia te różnią się pomiędzy sobą (zarówno co do ich podstawy prawnej, wysokości oraz okoliczności faktycznych uzasadniających ich powstanie i wymagalność).

Z tej przyczyny w sprawie nie zachodzi identyczność roszczeń o której jest mowa art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. i tym samym wbrew temu co zarzuca apelacja w sprawie nie występuje powaga rzeczy osądzonej, wobec czego brak było formalnoprawnych podstaw do odrzucenia pozwu w części nazywanej przez powódkę i Sąd pierwszej instancji „powództwem ewentualnym”.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest również prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela (art. 387 § 2¹ pkt 2 k.p.c. poprzednio orzec. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb. U.z 1935r. poz. 496).

W jej ramach Sąd Rejonowy między innymi słusznie ocenił, że w sprawie nie wykazano, iż powódka (kredytodawca) naruszyła w jakikolwiek sposób wskazane w art. 45 ust. 1 u.k.k. regulacje prawne, a zagadnienie dochowania przez nią przy zawarciu umowy wymogu formy pisemnej i ewentualnych skutków jej niedochowania w przekonujący sposób uzasadnił.

Apelacja - co należy podkreślić oceny tej nie podważa, więcej nie wskazuje również na występowanie w sprawie innych przesłanek jej zastosowania.

Z tej przyczyny wbrew temu co zarzuca skarżąca brak jest podstaw do jej zastosowania, co równocześnie powoduje, że ocena pozostałych zarzutów dotyczących jej zastosowania przez Sąd Rejonowy jest zbędna.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że podważane w apelacji orzeczenia o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych odnoszą się wyłącznie do zakwestionowanych przez skarżącą orzeczeń o zasadności „powództwa ewentualnego”.

To ostatnie zostało uwzględnione w 98 %, w konsekwencji czego - w świetle prawidłowo przywołanych przez Sąd Rejonowy regulacji prawnych - zachodzą podstawy do obciążenia pozwanej całością kosztów procesu i nieuiszczonych kosztów sądowych, wobec czego również w tej części zarzuty apelacji są nieuzasadnione.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanej jako bezzasadną oddalono na mocy art. 385 k.p.c.

O wynagrodzeniu należnym kuratorowi nieznanemu z miejsca pobytu pozwanej orzeczono przy zastosowaniu regulacji zawartych w § 1 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 03 2018r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej oraz w § 10 ust. 1 pkt 1 w związku z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie, a o nieuiszczonych kosztach sądowych przy zastosowaniu regulacji art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach w sprawach cywilnych w zwiqzku z art. 98 § 1 i 3 k.p.c.